

ელისაბედი. დღეს, 20 ივლისს, მხათის მიის წმ. ილიას ეკლესია თვით დღესასწაულს უქმობს. დღის რვა საათზე ამ დღეს ავღაზარის მთავარ-ანგელოზის ეკლესიის სამღვდელთა, შემოსილი და ჯვრებით ხელში, მხათის მთაზე გაემგზავრება და წმ. ილიას ეკლესიაში სწორავს.

18 ივლისს ესენთუქში გარდაიცვალა ტფ. სამოსამართლო პალატის წევრი ნ. ვ. პერესლენი.

საქოაზიის კურსებზე ლექციებს დიდძალი ხალხი ესწრება. 18 ივლისიდან ლექციების კითხვის შედეგად ი. გ. ქუთათელაძე ჩვენი ქვეყნის კოლოპრაქციის შესახებ, გუშინ კურსების მსმენელებმა ტფ. საკრედიტო ამხანაგობა დაათვალიერეს.

საბრლო ცნობები. 19 ივლისს ტფილისში შეთანხმება არ მოხდა. პრაკტიკულად ქალაქის ფაქტობრივი იყო: ტფ. ქალაქის საკრედიტო საზოგადოების 50% ობლიგაციები: აფასებდნენ — 85 მან., აძლევდნენ — 75 მან., ტფ. საათვალი-ახალი სააღვლ-მაძილო ბანკის 50% ავანოსის ფურცლები: აფასებდნენ — 83 მან., აძლევდნენ — 82 მან. 60 კ. ჭეშთანის საათვალი-ახალი სააღვლ-მაძილო ბანკის 50% გირანობის ფურცლები: აფასებდნენ — 80 მან. 50 კ. აძლევდნენ — 79 მან. 60 კ.

სახელმწიფოს მომავლიან ბილგეთის საქურსო ნორმები შემდეგი იყო: პირველ სესხისა — 486 მან., მეორისა — 355 მან. და მესამისა — 314 მან.

სამღვლო სკულის მასწავლებელი მღვდელი თეზადე, როგორც თავის დროზე ვწერდით, ეპისკოპოსმა პიენმა ქალაქის გამგების დაუკითხავად თანამდებობიდან დაითხოვა. ქალაქის თვითმმართველობამ დაადგინა, დათხოვილი მასწავლებელს ერთდროულად დახარჯვად 300 მან. მისცეს. ქალაქის საქმეთა საგუბერნო საქრებულომ ეს დადგენილება გააუქმა.

საზოგადოებრივი და კრამბანი მიწათ-მოქმედების დებარტმენტი მომავალ შემოდგომაზე მოახდენს ტფილისში ამიერ-კავკასიისა და თურქესტანის მევენახეობისა და მეღვინეობის კომიტეტთა წარმომადგენელთა კრებას, რომელშიც მონაწილეობას მიიღებენ სხვა და სხვა საზოგადოებისა და დაწესებულების წარმომადგენელები და კერძო შეკრებანი.

ც ვ მ ი.

ამ ორი დღის წინდ შესდგა კონსილიუმი ოთხის ექიმისა ვხ.

ლამაზიძის მონაწილეობით, რომელიც დაწერილია ვაჟასიანის გამდგომი პოეტი ი. ვაჟასიანის ექიმების აზრით ავღღმყოფს უკეთესობა ეტყობა, მხოლოდ მისი გამოკვებისათვის საქრედიტო უფრო ხანგრძლივი წამოღება და მოვლა. მადლობის ღირსნი არიან ექიმები: ვ. ლამაზიძე, შირაკი, ქუთათელაძე და დემურია მხურვალე მონაწილეობისათვის.

წაღვირ.

გუშინ, 17 ამ თვეს, აქ გაიმართა ივ. სარაჯიშვილის კონკურტი. ხალხი მოსალოდნელზე ნაკლებად იდესწრა. ეს იმით ახსნება, რომ ადგილების ფასი მერისმეტყველობით და პრაგმატიკა პატარა. განსაკუთრებით მოეწონათ ივ. სარაჯიშვილის მიერ წარმოყვანილი „გენკვალე“ რომელიც გაამოგონებინეს.

გორკოვი

ამ მშობის, 23 ივლისს პარკში გაიმართება რომანოვისა და გრიშაშვილის საღამო.

სიფლია.

სეტყვა. კვირას, 14 ივლისს, სოფ. მურხანში დიდი სეტყვა მოვიდა, რამაც მცხოვრებთ ზვერი ზარალი მისცა. სეტყვას საშიშროება წაღვარი მოჰყვა, რომელმაც სულ წალკა არე-მარე.

შეცდომის გასწორება. გრიშაშვილის ლეკსში „შორეულს“ დაბეჭდილი იყო მესამე კუბლიტის ბოლო სტრიქონი: „ის თვით სიყვლისაც ოცნებებდნენ ჰქარავს!“. უნდა იყოს: „ის თვით სიყვლილსაც ოცნებებდნენ ჰქარავს“.

საზოგადოებრივი საქმიანობა ლეშეთის მახრის სოფ. მურხანში თავისი მეუღლემ ანა ალ. მურხან-ბატონისა, უკვე რამდენიმე თვეა, დაარსა ხალხისათვის პირველი ამიერკავკასიის საბავშვო „ბაღი-ბაგა“.

შემუშავდა მურხანში მურხან-ბატონის საბავშვო „ბაღი-ბაგა“ გერ-გერობით განზრახულია 20 ბავშვისათვის, რომელთა წლიურად 300 რ თუნდა ადემბატობდეს 7 წელი და 3 წელი. არა ნაკლებ უნდა იყოს. ამ ბაღი-ბაგის დაარსების ისტორია ასეთია: სოფელი დასახლებიდან, რამდენიმე წლის განმავლობაში თავისი მეუღლე ანა მურხან-ბატონისა ცდილობდა და ყოველ დონისძიებას ხმარობდა თავის ხალხის კულტურულად წინსვლისათვის და ბოლოს ნათლად დაინახა, რომ ამ დიად საქმეს, ხალხის კულტურულად განვითარებისათვის ცდას, ყველაზე უფრო შეეფერება წმინდა პედაგოგიაში მისი და, რომელმაც უპირველესად

ყოვლისა უნდა შექმნას ხალხში ისეთი პირობები, რომლის შემწერობითაც განსრულებული იქნება მათი ცხოვრებისა, თვით-დახმარებისა და თანხმობის უნარი. ამ მიზნით დავის მკვლელე დაარსა თავისუფალი აღზრების პირობებზე დამკვირვებელი ბაღი-ბაგა. და მართლაც, სრულიად რუსეთის მოძრაობის დამარცხებამ ნათლად დაგვანახა, ისეთი საუკუნოებითი უმეტესად დიდი რუსეთის შემადგენელ ყველა ხალხის შორის, რომ ხალხის განვითარება განვითარების აუცილებლობის იდეა, გაღვივება ხალხში თვით-მოქმედების უნარის, თვით ხალხისაგან გამოჩენა ცხოვრების პირობების საღი და გონიერი საზომისა და ამგვარად შეგნება ჩვენი ძალიან, რომელიც გვიხდება მუშობა-და, შეუფერად უკანასკნელ დროში საყოველთაოდ აღიარებულია.

10 წლის განუწყვეტილი სოფელში (ცხოვრების დროს, ფხიზლად ვაღვინებდი თვალ-ყურს ჩვენი გულების (პარტეფილი, სომეხი, ოსი) ცხოვრებას და ბოლოს მივიღე ახლო მონაწილეობა მის ცხოვრებაში, — ამი-გამოცხადება თვალის მიწვლამ მურხან-ბატონისა — ღრმად მრწამს, რომ ჩვენში — საქართველოში — ისეთი დაწესებულებანი, როგორც სოფლის საბავშვო-ბაგები, სახალხო ბაღები იმ ტიპისა, რომლისაც სახელ-განთქმულმა თავისუფალ აღზრდის მომხრე და ხელის-შემწეობმა, ა. ფროლენკომ დაარსა რუსეთში, ვადგებიან იმავე სასწავლებლებს, რომელიც ადამიანს ცხოვრების ახალ გზას უჩვენებენ, გაღვივებენ იმ პირობათა მათს სასამუშაოდ, ვინც იტანჯვის უმარტყვებდით და თავის თავს ცხოვრებაში ზედმეტად სთვლის.

ეს ძვირფასი სიტყვები თავადის მეუღლის ა. მურხან-ბატონისა შესაფერი ი ყურადღებით უნდა მიიღოს კავკასიის ხალხთა ინტელიგენციამ, რომელიც სწავლიდა რაღაც გაუგებარ გულგრილობითა და რომელიც პრაქტიკულად ძალიან ცოტა რამ გააკეთა თავის ხალხის სულიერი მოთხოვნებისა და სხვა საქრების დასაკმაყოფილებლად. მეორე გამოცდილება, პატარა ცდა თავისი მეუღლის მურხან-ბატონისა კავკასიის მკვლერთა სოფელში, ადგილობრივი სინამდვილის პირობებში, სისოფლო „ბაგა“ მომავალი სკოლის სახეა ამ გვარად დაარსებული, როგორც ა. მ. ფროლენკო პედაგოგია ტფილისში ყოფნად დროს, რითაც მას საშუალო გაღვივება საქობორტო სოციალური საკითხი — ერთი მხრით შემოქმედება

და სილარისა და ვადავარებისა და მეორეს მხრით კი ნამდვილი საზოგადოებრივი აღზრდის ქმნილობის მეთოდის შემუშავება. ამიტომ „ბაგა“ ღირსი საზოგადოების სხვა და სხვა წრის დიდი ყურადღებისა. მერე რამდენიმე საჭიროა ძალიან იდუარა და მატერიალური დახმარება აქ წმინდა საქმისათვის თავისი მეუღლემ მურხან-ბატონისა თანამდებობა განაცხადა: კიდევ რომ მისმა ცდად ნაყოფი ვერ გამოიღოს, როგორც ეს ხშირად ხდება ხოლმე, ეს მისი ნამუშევრის მასალად მიიღე და რჩება მომავლისათვის. ჩვენ კი, ჩვენი მხრით, მტკიცედ გვრწამს, რომ, როგორც ქართველი, ისე სომხის და სხვა ეროვნების საზოგადოება და ინტელიგენცია გულგრილად არ მოეკიდებიან ამ პატარა, მაგრამ წმიდა საქმეს და იდეურად და მატერიალურად დაეხმარებიან მას, რათა ჩანასახვივე არ დაიღუბოს ეს ქმნილობად კულტურული საქმიანობა.

სიღვერობა.

P. S. კვირას 21 ივლისს „მურხანის სისოფლო ბაგა“, ვეტკელის სასტუმროს პირდაპირ მდებარე ციკლოლოში, მშობრის სეორიონის თავის მატერიალური მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად უმთავრესად კი თავისი სპეციალური მოღვაწეობის გასაფართოებლად სოფელში, რადგანაც „ბაგაში“ შევლის მსურველთა რიცხვი დიდი და „ბაგას“ შექმნა კი არა აქვს, ამისათვის იძულებული ხდებიან უარი უთხრან პაწაწინა ბავშვებს.

მშობათა ცხოვრება

16 ამ თვეს შავიქვის ექსპორტერებსა და მუშებს ჰქონდა მოლაპარაკება, რომლის გათავების შემდეგ ხელი მოაწერეს მუშების მოთხოვნის შემდეგ ფირმების წარმომადგენლებმა: ფოტოუდისა, პახისეა და ავბილა იავგერისისა. პახისეა განაცხადა; თუმცა ახლა ხელს არ ვაწერ, მაგრამ საერთოდ თანხმდებარ პირობებისა და მომავლ ორ-მეათედ ხელსაც მოვაწერ და მუშობასაც დავიწყებო. ამგვარად ქითაურასა და ფოთში ექსპორტერების უმრავლესობამ დააკმაყოფილა მუშების მოთხოვნებიან. უკვე მუშობაზე შემდეგი ფირმები: „მუღლი“ — ციფრბანი; ჩილინგოიანი; კილერი, ოგანდოვი, ფორკული, მანუილი, მანუილი, კარნო, პანასი, ავბილა, ავგე-რონი. ამათ გარდა დააკმაყოფილა მუშები პარხების პარტონებმა და მრეწველებმა.

ნაღვს საზოგადოება მღიერება, იმდენად პიროვნება მარტივად; რამდენადც საზოგადოება ცენტრალ-ზაციისაგან მიისწრაფის, იმდენად ერთ გარეყოფილ მრავალმხრივ პიროვნებაში დეცენტრალიზაცია ხდება და „მეუღლეობა არსება კი, რომელიც სამარცხივინად არა ხრის თავის ქელს არსებობისათვის ბრძოლის“ დაუნდობელ კანონის წინაშე იგი კიდევ დამარცხდება.**) ასეთია დინამიური კანონი ინდივიდუალისათვის — სწრის მიხედვით.**) აი დახვედრთ გაბრიელს, რომელიც ბუნებისაგან იმდინარდგვა დაჯილდოვებული, როგორც კაცა და ზაქრო, მაგრამ იმ დინამიულად უფრო გაძლიერებული საზოგადოებამ და საზოგადოებრივმა ინსტიტუტმა სძლია მას და თავისი გულსწრებით ბოლომდე ვერ მიიყვანა. მისი დასიდაგურა მისი მოქმედების სამართლიანობის ეჭვმა; მისი ვისი ამ სიმართლის კრიტიკებმა საზოგადოებრივ არსებობაში უფრო ხრება და შეხვედრება და, როდესაც პიროვნების მოთხოვნილება შეეჯახა საზოგადოების მოთხოვნილებას, გაბრიელი ვერ გაუძლიერებდა იკლიბისი. იგი ქვემო მოყოლია იმ შთაბ, რომელსაც თითონ ძირს უთხრდა, მაგრამ ზნეობრივი გამარჯვება მიიღე იმისი, რადგანაც სწამს, რომ ასეთ მდგომარეობაში იგი იმ ცენტრში მოიყვანა, რომელიც ყოველ ადამიანს უფროსად გულშია.**) როგორც არწმუნებდა მის პატარა ბიჭობაში მისი პირველი მასწავლებელი, მისი სულის დაუფიქარი მოძღვარი. შეიღებდა ყოველს ადამიანს მართლაც უღვივდეს გულში იმ „კუცლო“, მაგრამ ჩვენი გემსანი იმ პიროვნებას ეთავყვანებოდა, რომელშიც იგი გამოცხადებით ღვივდა.**)

**) Теория Дарвина и общественная жизнь.
*) „Что такое прогресс.“
*) იმ გავრცელება ნიქს ხიტუები დისტოციის შესახებ; „ამ დროდ მომარტყე ადამიანმა, რომელიც .. დიდ ნიქს ცხოვრება კიდობდელია შორის, რადგან მყოფელმდღესი იგინა იმართები, ამ განტიცხლობადი, რომელიც

დიდი ფირმისაგან არის დარჩენილი მხოლოდ „გელსენკირხენის საზოგადოება“ (პერსენაი) და „ლარკვიის საზოგადოება“. პერსენაი განაცხადა: მე მზად ვარ ყველა მუხლი მოთხოვნილებისა დავაკმაყოფილო, ვარა ერთისა, რომელიც შეგნება ქვის პანანის დაწესებასა (გადასწყდა საერთოდ, რომ ფუთქვაში მრეწველებს აძლევდნენ 8 კ.) „ლარკვეთის საზოგადოება“, როგორც გავიგეთ, უცდის საზღვარ გარეთიდან ცნობებს, პირადად არც მისი წარმომადგენელი არის წინააღმდეგი.

ხელის მოწერის შემდეგ ორივე მხარემ დაუგზავნა ცნობები სოფელში წასულ მუშებს. თუ ეს უკანასკნელნი ერთა კვირის განმავლობაში არ გამოცხადდნენ, იმ შემთხვევაში პატრონებს ნება ეძლევათ დააქირაონ ახალი მუშები.

მეგობრება.

13 ივლისს „პალის“ საპანუფაქტურო ქარხნის მუშებმა, რომელიც 45 დღე გავიდა იყენეს, მუშობა დაიწყეს. საშუალოდ ჩაენერგე მხოლოდ საქსოვი განყოფილების 600 კაცი. ჩითისადი მიულის განყოფილების მუშებმა ძველ პირობებში მუშობაზე უარი სთქვეს და ამის გამო ვერც საქსოვმა განყოფილებამ იმუშავა.

მუღლის ქარხნის გაფიცულ მუშათა შორის ჩრეკა და დაპირებება მოახდინეს. დაპატიმრეს ორი მუშა. ამის გამო მუშებმა კრება მოახდინეს, რომელზედაც გადაწყდა განაგრძონ გაფიცვა მოთხოვნილებს დაკმაყოფილებამდე და დაპატიმრებულთა განთავისუფლებამდე.

მისკოვი

რადგანაც კოლომნის მანქანათა საამშენებლო ქარხანაში მუშობა შესწყდა, ქარხანამ დაუწავინა შემკვეთელ ბარათები, რომელშიც აქტობანებს, რომ შენაკვეთს დროზე ვერ შეასრულებს.

მეკლავრთა და მოგზაურთა საპარალელი

შორანის მახრაში, ჩრდილოეთის მხრით მდებარეობს უზარ-მაზარი მთები და კლდეები. ამ მთებს უწოდებენ მუხურისა და გოგნის მთებს და კლდეებს. ეს თვალწარმატაცი სილაპაპისა და თვალწუქვანი სიმაღლის კლდეები და მთები ძალიანგებურად მხისდას ადამიანს, ამ მთების კალთებზე, სადაც ქალები იწყება, მდებარეობს პატარა დაბა — ჩარაი. ამ დაბად „შიდილ თუ გვა ვერის მანძილზე ჩრდილოეთით მდებარეობს პატარა, მაგრამ მეტად ლამაზი, სო-

ფელი გოგნი. ამ „შიდილ“ უფოკუთხით აკარგს თვალ-წუქვან კლდეები და მთები, რის გამოც სოფელი მიუყვას ბუნებრივ სიმაღრეს წარმოადგენს. სოფლის ჩრდილოეთით მდებარე მთის დასავლეთით მდებარე მთაზე არის მღვილი-მღვილი, ქვის ტარა სალოცველო. სალოცველოში დაკულია დიდს თლილ ქვესაუცხოვო ხელოვნებით ამოქვეყნებული მანგანისა, რომელსაც განხვევიან წმიდანები და ანგელოზები ამ ხატზე წარწერავენ არის ამოქვეყნებული, მაგრამ, სამწუხაროდ, ჩვენს შემდგომი მისი გაჩენია. ამ ქვესაუქაური და შორეული სოფლის ხალხიც სასწავლომომქმედებას სთვლის. როცა აქ პატარა ნომას სახურავი გადაეხდებიან, ხალხს შეეკეთებს ხოლმე, სწორავენ შეწირავს, ღოკოლომენ და მის ახლო მახლო ფოტოოსაც კი ხელს ახლებენ. შიგ ეკლესიაში ხატებს ბარბა მოთხოვნიება: ძველი კვირითაგან ნამტყარები, ხაფანგები იბრძის რქები. სოფლის მუშავლობის ერთი ნაწილი პატარა ეკლესიას, მაგრამ ეს უფრო ახლო წესებს ეკუთვნის; ქვეზე ამოქვეყნებული აქაუ ინახები. არის ამოქვეყნებული წმ. გიორგი და სხვა წმიდანების მოხუცების გადმოკეთებით, ესაუქმაქ განმარტებათა მეორე უძველეს ეკლესიის, რომლის ნაშთი ალარსებობს დღეს.

ს. გოგნი კიდევ იმითაა შესანიწავი, რომ იმერეთის უკანასკნელ მეფე სოლომონ მეორე, როცა რუსებს ეომებოდა და დამარცხდა, შემდეგ ილვტადა, მოსულა ზებრ-სანგებულ სოფელში და რამდენიმე დღე გაუტარებია. სწორედ სოფლში მუშავს, სადაც ცხელად არის ტარა ნაწილზე, სხელობდა და ბურ-იმერეთის მმრძახებელი და რინკმეფე სოლომონის ეს ადგილი მთელ სოფლის თვლიდა და ხალხი ეტლა ამდგის სასახლეს“ ეძახის. როდესაც რუსის ჯარი გოგნს მოუახლოვდა მათმ მებეფი თვისი ამბოობა და ქრით გვიდა ს. მუსურას და გამარდა ყოველი მიუვალ და მიელს იმერეთში უდიდეს მუსურის ციხეში. ის ლილ ხანს გამარტებული და შრ-გალჯერაც სასტიკად დაუმარცხებ რუსის ჯარი.

ს. გოგნი დიდად საყურადღებო ისტორიული მნიშვნელობითაა მკველი ნაშთები. სოფელი და გარშემო მდებარეობა მომხიბლივი თვალწარმატაცი სილაპაპისაა. ზაგ-სულობით ძლიერ გრილა და ჰავი-მეტად სალია; ხამთარი კი თურ-

გამხდარა, იმდენად დაუკარგავს ყველივე ადამიანური ღირსება, რომ უნებურად წამოგდებდა: „ნუ თესესე ადამიანია“. „სადაღე შენდშილი, მერე ისევ გაღვივება, მერე ისევ ჩაა, მერე ვახში და ბოლოს ისევსი სატყფილო ძილი — დასტბილიად და აუღვრივლიად დილი — და ამ ორთა (ლუარსანი და დარგანი) უმანიკო სულთა უბორტო ცხოვრება ამ წუთისოველიში“ — ო, ირინულად ამბობს მწერალი და მერე ზიხლით დასძენს: „შენ ცხოვრობ რომ სხვა სკვამო და არა იმისად სკამო და სკამო, რომ იცხოვრო, ეცადო, ვითა მამა ხეცისა, იყო შენ სრული“ — ო. მოკარბდულს ქონს და სრულს უსაქმებობას. საბარლ-ლუარსანისათვის აზოგვინადაც უაღრუშეა და იმასაც ვერ მიმხვევს, ქერზე მჯდარ ორმოც ბუზიდან რომდენიმე გაფრინდეს, მეტი დასება თუ ნაკლები. ყოველივე სურვილი, ყოველივე ნატურა მისი მხოლოდ საქმის გარშემო ტრიალდა და ყოველივე გარშემო არსებულ მას იმდენად ანტიტრეგებს, რამდენდაც მისი სტრამსა აფასებს. ერთი ნატირა და შერჩენია ამ მდენიერ ცოლქმარსა და გე ნატურა ვიტივილ-ლარგინან-ჯან, შენი სულისა, ერთ ვიტივილ, ჩემი ძის თვალბინდასავსებადაა“, ემუდარება ხან ხან ლუარსანი კენისა და ისიც იმედებს: „ვამოდა, ვამოდა, შენმა მამამა...“ ეგ არის და ეგ... მაგრამ ინსტიტუტი გამარტებისა ხომ უარლო მილილსაც აქვს! მათი სოფლო სიმძინე ამ საყურადღებო დოლოგმა გამოთქული:

— საღ იყავ, შენი ქირიმი-ქთხე მერე ქენინასა, რომ ეგრე დალოვე — როგორ თუ სადა, შენი ქირიმი-ოჯახობა, სახლია, კარია, თვალ-ყურის ქერა უნდა, შენ გენაკვალე ჩემი თავი, მიუფო კენინამ — ეგრე, ჩემო დარგინან, გერე მთაყვანე! დელაკობაც ეგ არის — მაქს... ესე უნდა თვალ-გა-

სახელმწიფოების მსახურები

ვისუფლებას. გერ-კიდევ დიდხანს ივლის ჩვენი ცხოვრება მშობლიურ ბურჟუაზიულ ოჯახისა და წყობილების გზით, ილდახანს ვერ ჩამოიშორებს იგი სხვა და სხვა კრურწმუნას. მაგამ ამასთანავე უსაღვროა პიროვნების ბრძოლა განვითარებისათვის და თავისუფლების განმტოციებისათვის. საზოგადოება ერთობლივი აგრეგატია და იგი ვერ უსწრებს განვითარების გზაზე უსაღვრ პიროვნებას; იგი ერთდგმა უსაბუნგაბედულ ნაბიჯს ახალი დედალინაზას, ახალ ღირებულებისაკენ. გაცხარებული ფუქს-ფუქს ახალ იდეალთა მოძღვრის მას თავის საზოგადოების დამარცხველ მოქმედებად მიიჩნია და ამ მოწინავე პიროვნებას, „გმირს“ იგი „ამაშნავენდა“ აცხადებს; იგი მას საზოგადოებად და ტვირთი ემუქრება, მაგრამ გაბედულად გარგინავს თანამიხმა განთავისუფლებულ პიროვნებისა, იგი მიისწრაფის სიმათროლისაკენ და უნდა რეკრეტივუნებს ზიხლით გადამახის: „მძულს ქვეყანა და ადამიანი უფრო მეტად“ — ო! საზოგადოება ყველა იმ პიროვნებას, რომელიც მას წინუწრებს ყოველმხრივი განვითარებით, რომელიც ვერ მტევა იმ ვიწრო ფარგალში, რომელიც საზოგადოებას შემოუხაზავს თავის სამოქმედოდ და ამიტომ მისი (პიროვნების) აჯანყებული ნება ახალ გზას ეძებს, დამნაშავეს უწოდებს და სასტიკად სჯის. საბოდათა ამის მაგალითი ხალხთა ისტორიაში. ჩვენი გემსანი კი ამ ტიპს „ჟაზალს“ უწოდებს და ამ სიტყვას ხმარობს იმ მნიშვნელობით, რა მნიშვნელობითაც ჩვენ გვარაოვანება გაძარცვა ორი ობოლი (იხ. „საზოგადოებაზე“), უსახლო-კაროდა, უქმელ-უქმელი ქრთმი გამაწყვარა და ისინიც, რომდენიმე წლის განმავლობაში იძულებულნი იყვნენ მოწყვეტულ ცლიმილივით ქრთმში ეტანებულთა და გულში თავიდან უფლებათა გათვლისათვის მუროსიძება ესაზრდობათა. ქველა თავის ნაქუქში ჩაიკეტა, როდესაც

*) იხ. „სახ. გზ.“ № 947.

